

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΖΩΗ



ΤΟ Β' ΡΕΣΙΤΑΛ ΤΗΣ ΛΟΤΤΕ ΛΕΜΑΝ

Νὰ ὀφείλεται στὸ πρόγραμμα; Νὰ ὀφείλεται σὲ μιὰ καλλίτερη φωνητικὴ διάθεσι; Δὲν ξέρω. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ δεύτερο ρεσιτάλ της ἄφησεν ἀσυγκρίτως δυνατώτερες ἐντυπώσεις.

Ἔλειψαν ἐντελῶς ἡ μικρὲς ἀνωμαλίες καὶ ἡ ἀνομοιότητες, ποὺ ὑπῆρχαν στὸ πρῶτό της. Ἀπὸ τὸ στόμα της γλυστροῦσαν οἱ ἦχοι σὰν ἕνα δροσερὸ ποτάμι καὶ γέμιζαν τὸν ἀέρα μὲ μιὰ ἀφάνταστα γοητευτικὴ εὐφωνία, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγκατελείπετο τὸ αὐτὶ ἀπολύτως καὶ βαθειὰ ἱκανοποιημένο. Ὅταν μάλιστα ἡ ἀπεριόριστη φαντασία της, ποὺ τὴν μεγάλωνε ἀκόμα περισσότερο ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ Δραματικοῦ Θεάτρου, εὕρισκεν εὐκαιρία νὰ ἐξαρθῇ ἀπὸ τὰ αἰσθηματικὰ λόγια αὐτοῦ ἢ ἐκείνου τοῦ τραγουδιοῦ χάριζε στιγμὲς ἀλησμόνητης γοητείας.

Μὲ μιὰν ἔνστικτη βεβαιότητα βρίσκει καὶ ἁρπάζει ἀμέσως τὸ χυριώτερο σημεῖο τῆς ἐσωτερικῆς πλοκῆς τῆς ὑποθέσεως καὶ δὲν τὸ χάνει ἀπὸ τὰ μάτια της οὔτε στιγμή. Ἀπόλυτα συγκεντρωμένη τὸ παρακολουθεῖ βῆμα πρὸς βῆμα, σταματῶντας καὶ σὲ κάθε λεπτομέρεια, ὅσο πρέπει, ἀναλόγως τῆς ἀξίας της, γιὰ νὰ ὁδηγήσῃ ἔτσι τὸν ἀκροατὴ πρὸς τὴν λύσιν της.

Ὁ ὁρόμος ἀπὸ τὴ γέννησι τῆς δραματικῆς στιγμῆς ὡς τὴν ἐκπνοή της, κερδίζει τόσο σὲ πλαστικότητα, ὥστε νὰ μεταδίδωνται στὸ κοινὸ ὅλες ἡ συγκινήσεις κάθε φάσεως τῆς ὑποθέσεως, σὰν νἄταν κλονισμοὶ τῆς δικῆς του ψυχῆς.

Αὐτὸ μοῦ συνέβη στὸ «Τραγούδι τῆς Μινιὸν» τοῦ Σοῦμπερτ, στὸ «Νέος καὶ θάνατος» τοῦ ἰδίου καὶ στὸ «Ἔρως καὶ ζωὴ γυναικός» τοῦ Σοῦμαν. Ἰδίως στὸ τελευταῖο τραγούδι τοῦ κύκλου «Τώρα μοῦ ἔκανες τὴν πρώτη λύπη» ἀπὸ τὸ σημεῖο ποὺ ἡ εὐτυχία ἀρχίζει νὰ δέχεται τὶς πρῶτες καυτὲς σταγόνες τοῦ πόνου ποὺ τὴν ἐξευγενίζει ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ δέχεται τὴ μεγάλη των ἀληθινὴ θλίψι!

Ἀληθινὰ ἀλησμόνητο!

Ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ τὰ καθαρῶς λυρικά, ὅπως ἡ Σερενάτα τοῦ Σοῦμπερτ καὶ τὰ «Μυστικὰ» τῆς ἐπιτυγαίνουν λιγώτερο. Δὲν εἶνε γιὰ τὴ φωνή της! Ἔχω μάλιστα τὴν ἐντύπωσι ὅτι καὶ ἡ ἰδία δὲν αἰσθάνεται τὸν ἑαυτό της εὐχαριστημένο ὅταν τραγουδῇ τραγούδια αὐτοῦ τοῦ εἴδους.

Ἀναγκάζεται νὰ συγκρατῆται πολὺ καὶ μὲ ὅλες της τὶς δυνάμεις, γιὰ νὰ μὴ σπάσῃ τὸ εὔθραστο λεπτὸ οἰκοδόμημα τῶν ἁπαλῶν αὐτῶν τραγουδιῶν τοῦ δωματίου.

Αὐτὰ ὅμως ὅλα εἶνε μικρολεπτομέρειες ποὺ λησμονεῖ κανεὶς ἀμέσως ὕστερα ἀπὸ τὶς δυνατὲς συγκινήσεις καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸ ποὺ δίνει ἀλλοιῶς στὸ κοινό, ποὺ τῆς ἐκδηλώνει σὲ κάθε τέλος τὴν ἐπιδοκιμασία καὶ τὸν ἀνεπιφύλακτο θαυμασμό του.

ALEX THURNEYSSEN

ΜΙΑ ΝΕΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ

